

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Ignatio Romam appropinquanti Christvs apparet: & vnde Societati Iesv
nomen inditum fuerit. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

eorum præceptis & dicendi grauitate permoti, deposita paulatim petulantia. Longè alii atque accesserant dimissa concione recederent. Quòd si quis deinde seorsum ad Patres adiret, veritatis & officii studiosior, hunc verò humanissimè acceptum, proprius ingenio priuatis institutionibus ad omnem virtutem ac religionem informabant. Illud verò præcipuè re adiuuabat, quòd neque inanes plausus, vt diximus, fucata oratione captarent; neque inter ipsam concionem, aut vbi peroratum esset, quamquam in summa rerum omnium inopia, quidquam à circumfusa multitudine vel peterent ipsi, vel etiam vltro delatum acciperent; breuique constare caput, paupere tecto ciboque cõtentos, & ab omni auaritia & vanitate abhorrentes, non aures populi scalpere, sed vulneribus omni ratione mederi; nec suum potius, quàm Dei proximorumque negotiũ agere. Atque haud sanè dissimilis fuit cæterorum Patrum in sua cuiusque prouincia probitas & industria; vt etiam aliqui ex magnis laboribus & incommodis extremum adierint vitæ discrimen. Neque ita multo post, cum euocati ab Ignatio vt de rebus communibus agerent, cuncti Vicetiam conuenissent; tanta animorum inclinatio ac beneuolentia populi Vicetini erga peregrinos apparuit, vt qua nuper in vrbe, tribus duntaxat, cibarii panis, ac ferè mucidi, quotidiana vix ciuitatione colligebatur, quod satis esset ad vitam ægerrimè tolerandam; in eadem, ipsis iam vndecim, ex voluntariis ciuium elemosynis omnia ad victu cultumque necessaria largè ac benignè suppetere. Ibidem igitur primas diuinæ maiestati hostias immolauere noui sacerdotes, vno Ignatio excepto, quippe qui ad se comparandum ampliùs adhuc tẽporis sibi sumpserat, & Romæ postea sacrificandi fecit initium ad ipsum Præsepe & incubula Christi Domini, quæ in aede sacratissima beatæ Mariæ ad Niuës religiosè coluntur.

IGNATIO ROMAM APPROPINQVANTI
CHRISTVS APPARET: ET VNDE SOCIETATI IESV NOMEN INDITUM FUERIT.

CAPVT V.

ET quoniam expeditioni transmarine præfinitũ anni spatiũ erat in exitu; & infestũ adhuc classibus mare, quid proinde agendũ esset, Patres inter se deliberãt: nec dubiũ fuit, quin, vti Lutetiæ vouerãt, cuncti sese ad fidei Catholicæ propagatione, & animarum

marum auxilium; Sedis Apostolicæ cultui, & Romani Pontificis obsequio manciparent. Cuius officii procuratio (quoniam satis id esse videbatur) Ignatio & duobus primariis patribus Fabro & Laini mandata est, Romam adirent, & (quod bene verteret) CHRISTI Vicario hæc sociorum studia ac vota quàm primùm exponerent. Interea reliqui, ne conceptus è diuturna meditatione & sacrificiis feruor ac spiritus euanesceret, non modò se ipsi diligentissimè custodire, sed etiã præsidii diuini fiducia proximis omni ratione opitulari decernunt. ac præcipuis vrbibus inter se descriptis, præsertim in quibus litterarũ studia florere & frequentissima iuuentutè versari cognouerant; Godurius Hoziusq; Pataviũ, Roterigijs & Iaius Ferrariam, Xauerius & Bobadilla Bononiã, Paschalius & Salmeron Senas profecti, eadem ferme ratione quam paulo antè Vicetiã adhibitam diximus, & priuatim & publicè cũ hominibus agere, eosq; è lethali flagitiorũ veterno excitare, atque ad contemptum rerũ mortaliũ & cogitationè futuri sæculi omni conatu atque artificio impellere atque adhortari ceperunt. Cumque ipsa nouitate rei omnium in se oculos atque ora vertissent, paucis mensibus, Deo aspirante, non modò id effecere, quod maximè optabant, vt magni animorum motus & insignes ad Christum conuersiones existerent; sed etiam, quod minimè laborabant, vt ipsorum nomen ac fama Italiam ferè totam ingenti cum admurmuratione peruaderet. At Ignatius Romam duobus quos dixi comitibus rectà contendens, & ab eorum altero quotidie corpus CHRISTI religiosè casteque suscipiens; MARIA virgine potissimùm præside atque adiutrice, sese ad sacrum suo tempore faciendum, ac multa pro Christi nomine subeunda, dies noctesque simul intèta quadam animi cura, simul inæstimabili spiritus dulcedine, & noua diuini luminis copia præparabat. Etenim ex quo primùm Hierosolymis rediens ad litterarum studia in Christi gratiam animum adiecerat, de rerum celestium contemplatione, vt diximus, non sine magna difficultate remiserat multum, seque ipse Domini caritate, spiritali consolationi deliciisq; sponte subduxerat. Sed studiorum exacto curriculo, deinceps & Veneriis, & in Vicetino secessu, & in hoc de quo dicebamus itinere, tã crebra diuinitus lumina, tam liquidas animi voluptates, eadem scilicet Virgine fauente percepit, vt in antiquum statum illum Minoreffanum (quem postea ob singularem & eximiam illius temporis in se Dei benignitatem religioso ioco primitiuam suam Ecclesiam appellare consueuerat) non solum ex integro, sed etiam cum fœnore sibi restitutus esse videre-

tur. Sed præter cætera, quæ, quòd mortalem naturam exsuperant, verbis exsequi difficillimum est; quo die Romam accessit, res ei contigit vel ad memoriam posteritatis insignis, vel ad confirmandum in proposito Ignatium cæterosque haud mediocriter efficacem. Etenim orandi causa non longè ab Vrbe templum ingresso, qualia passim imposita militari viæ cernuntur, statimque, vt saepe solebat, abstracto a sensibus, atque alta quadam animi contemperatione defixo, clarissima in luce per speciem illi sese Deus pater ostendit, Iesu filio baiulanti crucem, & crudelissimis affecto supplicii, præsentem Ignatium sociosque cõmendans, quos ille cum in fidem ac patrocinium libentissimè recepisset, ad Ignatium placido & sereno vultu conuersus, hæc ipsa effari verba dignatus est: **Ego vobis ROMÆ PROPITIUS ERO.** Quo tanto tamque diuino solatio mirum in modum erectus & confirmatus Ignatius, ac socios deinde compellans: **Quid nobis, ait, Romæ futurum sit, fratres, in crucem ne an in rotam agi nos velit Deus, ignoro. vnum scio, quidquid eueniat, Iesum Christum nobis propitium fore, ac simul totius visionis ordinem exposuit.** Quæ res non in præsentia tantum illos insolita quadam lætitiâ & voluptate perfudit, sed etiam in posterum contra omnes difficultates atque pericula magnopere corroborauit ac muniit: atque id ipsum vel in primis fuit causa, cur Ignatius confirmatæ post modum Societati salutare potissimum Iesu nomen indiderit, quam tamen deinde verbo scriptoque minimam vocare solitus est, quòd reliquis religiosorum familijs (quas item societates Iesu licet optimo iure appellare) cunctis omnino tum de splendore tum de antiquitate concederet.

**IGNATIUS ROMÆ CHRISTIANÆ REI DAT
OPERAM: IN CASINATI MONTE ANTI-
man Hozii cælum intrantem videt.**

CAPVT VI.

IGITUR tam secunda numinis voluntate tamque liberali promisso mirum in modum læti, sic tamen vt non sine mysterio Christum Dominum crucifixi maxime habitu apparuisse apud se reputarent, cum gratiarum actione ac prece sanctam Urbem ingressi, nihil antiquius habuere, quam vt viatici nomine sibi numeratam anno priore pecuniam, quoniam quidem navigationis consilia in irritum cecidissent, prorsus ad nummum ipsam a quibus acceperant, redderent; quæ, vtpote sacra, in alios pieta-